



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
288

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 24310

Περί έγκρίσεως μετά τροποποιήσεως της υπ' αριθ. 11)1963
αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψιν: 1) Τās διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 20 του Ν. 3239)55, ως τροποποιήθηκαν και συνεπληρώθησαν υπό του Ν. Δ. 3755)57, 2) την υπ' αριθ. 11)7.6. 1963 απόφαση του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών «περί των δρων άμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών χαρτοποιίας άπάσης της χώρας, 3) σχετικήν γνωμοδότησιν του κατ' άρθρον 2 παρ. 2 έδ. β' του Ν. Δ. 3755)57 Τμήματος άμοιβής και δρων εργασίας του Έθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής, ληφθείσαν κατά την συνεδρίασιν αυτού της 27 Ιουνίου 1963 και 4) το γεγονός ότι:

α) Διά της υπό της ως εΐρηται διαιτητικής αποφάσεως παρέχονται αύξήσεις επί των ισχυόντων κατωτάτων ορίων ήμερομισθίων εις τās επιχειρήσεις Αιγίου και Πατρών εις ποσοστά ύψηλότερα των έπιτρεπομένων υπό της οικονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεως ήτις επιδιώκει την διατήρησιν της οικονομικής σταθερότητος, ήτοι την διατήρησιν σταθεράς της ανταλλακτικής αξίας του νομίσματος τόσοσν από της πλευράς της αγοραστικής αξίας εν τώ έσωτερικώ, όσον και από της πλευράς της διατηρήσεως της ύφισταμένης ισοτιμίας προς τὰ συναλλάγματα έξωτερικού.

Κατά την επιδίωξιν ταύτην ή Κυβέρνησις είναι ύποχρεωμένη νά αντιμετωπίζη τās εκ των δημιουργουμένων πληθωριστικών πιέσεων εκ της εφαρμογής του οικονομικού αυτής προγράμματος επιδράσεις επί της ανταλλακτικής αξίας του νομίσματος διά της λήψεως μέτρων δι' ών περιορίζονται τὰ εισοδήματα τὰ δημιουργούντα ζήτησιν καταναλωτικών αγαθών. Αντίθετος πολιτική έπιτρέπουσα την αύξησιν των εισοδημάτων πέραν των ορίων άτινα έπιτρέπει ή αύξησης του έθνικού προϊόντος και ή αύξησης της ατομικής ή ομαδικής παραγωγικότητας, θά προεκάλει διατάραξιν της οικονομικής σταθερότητος, άνατροπήν του ρυθμού εκτελέσεως του οικονομικού προγράμματος και θά ώδήγη εις μείωσιν των πραγματικών μισθών και ήμερομισθίων.

Έν προκειμένω προκύπτει ότι διά της υπ' αριθ. 11)1963 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών έχορηγήθησαν αύξήσεις εις τούς μισθούς των εργοστασίων Αιγίου και Πατρών άνερχόμεναι εις ώρισμένας κατηγορίας εις ποσοστά κυμαινόμενα

μεταξύ 15—20ο)ο ενώ κατά τὸ από της προηγούμενης ρυθμίσεως χρονικόν διάστημα ὁ τιμάρθμος ηὔξηθη μόνον κατά 5ο)ο περίπου.

Αντιθέτως αἱ παρεχόμεναι αύξήσεις εις τὸ προσωπικὸν τῶν εργοστασίων Αθηνῶν—Πειραιῶς άνέρχονται εις ποσοστά 2—4ο)ο κατά μέσον ὄρον.

β) Ἀλλά, πέραν τοῦ γεγονότος ὅτι ή απόφασις άντίκειται ὡς πρὸς τὰς παρεχόμενας αύξήσεις εις τὰς επιχειρήσεις Αιγίου—Πατρῶν εις τήν οικονομικήν και κοινωνικήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως, καθ' ἃ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ἐξετέθη, αὕτη ὑπὸ τὰς άνωτέρω προϋποθέσεις δημιουργεῖ άνατροπήν τῶν ὑφισταμένων ὄρων συναγωνισμοῦ μεταξύ τῶν επιχειρήσεων Αθηνῶν—Πειραιῶς ἀφ' ἑνὸς και Αιγίου—Πατρῶν ἀφ' ἑτέρου, λαμβανομένου υπ' ὅψιν ὅτι ὁ ὑφιστάμενος πρὸ της αποφάσεως διαφορισμὸς τῶν ήμερομισθίων στηρίζεται εις τὰς ηὔξημένας δαπάνας τῶν επαρχιακῶν επιχειρήσεων α) ἐκ τῶν μεταφορῶν ὠρισμένων πρώτων ὕλων ἐξ Αθηνῶν εις επαρχίας και ἐκ τῶν μεταφορῶν τῶν ετοίμων προϊόντων εις τὰς κυριωτέρας αγορὰς τοῦ έσωτερικοῦ και ειδικώτερον τὰς Αθῆνας και Πειραιᾶ και β) ἐκ της ανάγκης διατηρήσεως ηὔξημένου προσωπικοῦ πρακτορεύσεως και έμπορίας τῶν προϊόντων αὐτῶν.

γ) Προκειμένου περὶ τῶν ὁδηγῶν χαρτοποιητικῶν μηχανῶν ή απόφασις ὀρίζει διά τήν κατηγορίαν ταύτην ήμερομισθιον δρχμ. 86. Τοῦτο πράττουσα ή απόφασις άγνοεῖ τήν σημαντικήν θέσιν ήν κατέχουν οἱ ὁδηγοὶ χαρτοποιητικῶν μηχανῶν εις τὰς εργοστάσια χαρτοποιίας και τὸ ὕψος τῶν πράγματι καταβαλλομένων εις αὐτὰς άμοιβῶν.

Ὡς πρὸς τὸ σημείον τοῦτο άντίκειται ή απόφασις εις τήν κοινωνικήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως ήτις αποβλέπει εις τὸν καθορισμὸν τῶν αποδοχῶν εκάστης κατηγορίας αναλόγως της συμβολῆς αὐτῆς εις τὸ ἔργον τῶν επιχειρήσεων και τήν δημιουργίαν τοῦ έθνικοῦ εισοδήματος και συνεπῶς δέον νά τροποποιηθῇ κατά τὰ ἐν τῷ διατακτικῷ ὀριζόμενα, αποφασίζομεν:

Έγκρίνομεν τήν υπ' αριθ. 11)1963 απόφασιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνῶν «περὶ τῶν ὄρων άμοιβῆς και εργασίας τῶν εργατοτεχνιτῶν Χαρτοποιίας άπάσης της Χώρας, κοινοποιηθείσαν εις τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τήν 8ην Ιουνίου 1963 ής ἐν κείμενον τροποποιούμενον παρ' ἡμῶν κατά τὰ άνωτέρω έχει ὡς ακολουθῶς:

Ι. Τὰ κατώτατα ὄρια ήμερομισθίων τῶν εργατῶν εργοστασίων χαρτοποιίας άπάσης της χώρας καθορίζονται ὡς ακόλουθος:

Α'. Διά τὰς περιοχὰς Αθηνῶν—Πειραιῶς.

1. Νεοπροσλαμβανόμενοι, μὴ έχοντες τὰς προϋποθέσεις ήλικίας και ὕπηρεσίας τῶν έθνικῶν γενικῶν συλλογικῶν συμβάσεων εργασίας, ἄρρενες δρχμ. 50, θήλειες δρχμ. 40.

2. Οί αὐτοί, ἄρρενες ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἐνὸς ἔτους προϋπηρεσίαν παρ' οἰωδῆποτε ἐργοδότη ἢ τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀσχέτως προϋπηρεσίας δραχμ. 59, θήλεις ἔχουσαι συμπληρώσει τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἐνὸς ἔτους προϋπηρεσίαν παρ' οἰωδῆποτε ἐργοδότη ἢ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀσχέτως προϋπηρεσίας δραχ. 46.

3. Οἱ ἔχοντες τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐνὸς ἔτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν κλάδον τῆς χαρτοποιίας ἄρρενες δραχ. 63, θήλεις δραχ. 47.

4. Ὅδηγοι χαρτοποιητικῶν μηχανῶν δραχ. 100.

5. Ὅδηγοι βοηθητικῶν μηχανῶν (καλλάνδρας, κριστάρας, περιτυλικτικῶν μηχανῶν καὶ κοπτικῶν μηχανῶν) δραχ. 75.

6. Ἀρχιτεχνῖται ὁλλανδικῶν δεξαμενῶν δραχ. 82.

7. Μυλωδροί, ρετινάδες, χειρισταὶ θραστήρων, δραχ. 68.

8. Βοηθοὶ τῶν ἀνωτέρω (πρίπου 4—7) ἔχοντες 3ετῇ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν κλάδον δραχ. 66.

9. Φορτοεκφορτωταὶ μεταφορῶν αὐλῆς, ἐφ' ὅσον δὲν χρησιμοποιοῦνται τεχνικά μέσα δραχ. 65.

Β'. Διὰ τὰς περιοχὰς Θεσσαλονίκης καὶ λοιπῆς Χώρας.

1. Διὰ τοὺς ἐργάτας ἐργοστασίων εἰρηνοδικειακῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1)63 ἀπόφασις τοῦ Δ.Δ.Δ. Θεσσαλονίκης (ΦΕΚ 113 (τεύχ. Β' τῆς 18.3.63)).

2. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἔχει ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ ἐργοστάσια χαρτοποιίας τῆς λοιπῆς χώρας.

Γ'. Διὰ τὰς περιοχὰς Αἰγίου—Πατρῶν.

1. Νεοπροσλαμβανόμενοι, μὴ ἔχοντες τὰς προϋποθέσεις ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας τῶν ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἄρρενες δραχ. 48, θήλεις δραχ. 38.

2. Οἱ αὐτοὶ ἄρρενες ἔχοντες συμπληρώσει τὸν 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἐνὸς ἔτους προϋπηρεσίαν παρ' οἰωδῆποτε ἐργοδότη ἢ τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀσχέτως προϋπηρεσίας

δραχμ. 58, θήλεις ἔχουσαι συμπληρώσει τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἐνὸς ἔτους προϋπηρεσίαν παρ' οἰωδῆποτε ἐργοδότη ἢ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀσχέτως προϋπηρεσίας δραχ. 45.

3. Οἱ ἔχοντες τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐνὸς ἔτους ὑπηρεσίας, εἰς τὸν κλάδον τῆς Χαρτοποιίας δραχ. 61, θήλεις δραχ. 45.

4. Ὅδηγοι χαρτοποιητικῶν μηχανῶν δραχ. 95.

5. Ὅδηγοι βοηθητικῶν μηχανῶν (καλλάνδρας, κριστάρας, περιτυλικτικῶν μηχανῶν καὶ κοπτικῶν μηχανῶν) δραχ. 72.

6. Ἀρχιτεχνῖται ὁλλανδικῶν δεξαμενῶν δραχ. 78.

7. Μυλωδροί, ρετινάδες, χειρισταὶ θραστήρων δραχ. 66.

8. Φορτοεκφορτωταὶ μεταφορῶν αὐλῆς ἐφόσον δὲν χρησιμοποιοῦν τεχνικά μέσα δραχ. 65.

Τυχόν ὑφιστάμενοι διὰ τῶν τοπικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ὅροι εὐνοϊκώτεροι τῶν διὰ τῆς παρούσης καθοριζομένων, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Καταβαλλόμενα δὲ ὑψηλότερα τῆς παρούσης ἡμερομίσθια δὲν δύνανται νὰ μειωθοῦν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ 1.6.1962. Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ὅμως ἀπὸ 1.6.62 μέχρι 31.3.63 ἡ δυνάμει τῆς παρούσης χορηγούμενη αὐξήσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 3 δι' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Περιχώρων, Αἰγίου—Πατρῶν καὶ λοιπῆς χώρας, πλὴν Θεσσαλονίκης.

Τὸ δῶρον τῶν Χριστουγέννων 1962 ὑπολογίζεται βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἰσχυόντων κατωτάτων ὁρίων ἡμερομισθίων.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τοὺς ἐργαζομένους εἰς ἐργοδότης χαρτοποιίας τῆς Εἰρηνοδικειακῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1963

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΡ. ΑΡΑΙΩΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Κ. ΡΟΚΑΣ